

של כלי זו.

שם סעי' ע"ה: אודות כלי כסף המצויירים בהיתוך זכוכית וז"ל: "אבל אם הוא מצד החיצון של הכלי מותר להשתמש בו בפסח ע"י הגעלה... ואף שלפעמים... מ"מ מקצת חום זה...". עכלה"ק. (עיין שם בסעיף).

להעיר משו"ת חת"ס או"ח ק"ל הסובר כשיש ציפוי לכלי נקרא כלי זה, ככלי בתוך כלי, ואם כן לכאורה למה לאדמוה"ז הסבר הנ"ל למה יהי כלי זה מותר, הרי א"א להכנס מציפוי הזכוכית כי נקרא כלי אחר, וכלי רוטב לא נכנס מכלי לכלי.

הרב ראובן שמואל לפידות
- כולל -

יד. בגליון לג (רלב) ש.ז. הרב ר.ש.ל. בסעי' ז' הביא קושית המהרש"ם על השו"ע דאדמוה"ז או"ח סי' תנ"א סעי' יג, ובסופו מביא קצת תמיכה לד"ה דאדמוה"ז.

ומן הסתם מאת ה' היתה זאת, שהן הרב ר.ש.ל. והן המהרש"ם לא הרגישו ולא הביאו שאדמוה"ז כס' תנ"א סעי' כ"ה אמר בפירוש שלדברי הכל בשר בחלב בזאח"ז מהני הגעלה, ומתיר אפילו אחר שכבר העבירו את הכלי ראשון מן האש.

ועוד ההמלצה של המהרש"ם שם אינו הטעם שביאר האדמוה"ז, שהרי טעם האדמוה"ז הוא משום קלישת טעם שאין שייך קריאת שם עליו, והמהרש"ם מביא מ"ן וחלב (ב"ב קמצים) שזה סוג בפני עצמו, ויש מחלוקת אם יש לו דין טיגון או בישול.

ועיין בדעת תורה מהמהרש"ם שיצא לאור מחדש עם ביאורים וחידושים מנכד המחבר ששם בתנ"א סעי' י"א הוא מבאר שייך דברי הרמ"ע הם שנוי במחלוקת האחרונים, אי משקה לענין גופו נקרא בישול או טיגון - ואי לזאת אינו ענין לד"ק דאדמוה"ז ולא זכיתי להבין ד"ק דהגאון מהרש"ם.

הרב אליעזר צבי זאב צירקינד
- ברוקלין נ.י. -

טו. בגליון לד (רלג) העיר הת' י. בעלינאו על מ"ש בשו"ע אדמו"ר הזקן סי' תעב סעיף י' וז"ל: אשה בין נשואה בין אלמנה וגרושה. א"צ הסיבה כו' ע"כ. דלפי"ז אינו מוכן מ"ש בסעיף י"ב וכן עבדים ושפחות העבריות צריכין הסיבה. וכבר קדמו בזה הרב ש.ד. הכהן בגליון יא. ניסן תשמ"א דמאריסטאן ובגליון ג (רלד) תירץ הרב ל.י. רסקין דבסעיף י' ביאר רק כד"ן. של נשואה אלמנה וגרושה ולמה לא הזכיר פנוי' ואמנם ע"ז מדובר בסעיף י"ד וע"י באריכות בקובץ י"א דאוסטרלי